

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دعاء در روز ۱۳ ماه مبارک رمضان :

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدِينُكَ بِطَاعَتِكَ وَوَلَايَتِكَ وَوَلَايَةِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَوَلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

خدايا، با اطاعت و ولايت تو و ولايت پيامبرت حضرت محمد و ولايت محبوب پيامبرت امير مؤمنين

حَبِيبِ نَبِيِّكَ وَوَلَايَةِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سِبْطِي نَبِيِّكَ وَسَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ جَنَّتِكَ وَ

و ولايت امام حسن و حسين دو نواده پيامبرت و دو سرور جوانان بهشت،

أَدِينُكَ يَا رَبِّ بِوَلَايَةِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَى

نسبت به تو دين روزي مي كنم اي پروردگار من، نيز به ولايت علي بن حسين و محمد بن علي و جعفر بن محمد و موسي

بْنِ جَعْفَرٍ وَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَ

بن جعفر و علي بن موسي و محمد بن علي و علي بن محمد و حسن بن علي و

سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ صَاحِبِ الزَّمَانِ أَدِينُكَ يَا رَبِّ بِطَاعَتِهِمْ وَوَلَايَتِهِمْ وَبِالتَّسْلِيمِ بِمَا

آقا و مولايه صاحب الزمان، به تو دين روزي مي كنم، اي پروردگار من، به اطاعت و ولايت آنان و با تسليم در برابر آنچه آنان را بدان

فَضَّلْتَهُمْ رَاضِعاً غَيْرَ مُنْكَرٍ وَ لَا مُسْتَكْبِرٍ [مُتَكَبِّرٍ] عَلَيَّ مَا [مَعْنَى] أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ

برتري بخشيداي و در حالي كه خشنودم و بي آنكه انكار و يا گردنكشي كنم، بر اساس آنچه در [مضمون] كتابت فرو فرستاده اي، نسبت به تو دين روزي

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ادْفَعْ عَنِّي وَ لِيكَ وَ خَلِيفَتِكَ وَ لِسَانَكَ وَ الْقَائِمِ

مي كنم، خلوندا، بر محمد و آل محمد درود فرست و از ولي و جانشين و زبان خود و كسي كه به

بِقِسْطِكَ وَ الْمُعْظَمِ لِحُرْمَتِكَ وَ الْمُعَبَّرِ عَنْكَ وَ النَّاطِقِ بِحُكْمِكَ وَ عَيْنِكَ النَّاطِرَةِ وَ

عادل و داد برخاسته و حرمت تو را بزرگ مي دارد و از طرف تو سخن مي گويد و به دستورها و احكام تو زبان مي گشايد و ديده ي بينا و

أُذُنِكَ السَّامِعَةِ وَ شَاهِدِ عِبَادِكَ وَ حُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِكَ وَ

گوش شنوای تو است و گواه بر بندگانت و حجت بر آفريده هايت مي باشد و در راه تو جهاد نموده و

الْمُجْتَهِدِ فِي طَاعَتِكَ وَ اجْعَلْهُ فِي وَدِيعَتِكَ الَّتِي لَا تَضِيعُ وَ أَيِّدْهُ بِجُنْدِكَ الْغَالِبِ وَ

در طاعتت مي كوشد، دفاع كن و او را در سپرده ي خود كه هرگز ضايع نمي گردد قرار ده و با لشكر چيرهي خود ياري كن و به او ياري رسان و

أَعْنَهُ وَ أَعِنْ عَنْهُ وَ اجْعَلْنِي وَ وَالِدِيَّ وَ مَا وَلَدًا وَ وُلْدِي مِنَ الدِّينِ يَنْصُرُونَهُ وَ يَنْتَصِرُونَ

از او دفاع كن و من و پدر و مادرم و فرزندان آن دو و فرزندان مرا از كساني قرار ده كه او را ياري نموده و در امور دنيا و آخرت به او ياري مي رسانند،

بِهِ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ اشْعَبْ بِهِ صَدْعَنَا وَ ارْتُقْ بِهِ فَتَقْنَا اللَّهُمَّ أَمْتٌ بِهِ الْجَوْرَ

شكست و رخنه ي ما را به واسطه ي او، به هر آور و شكاف ما را به واسطه ي او، ببند، خدايا، به واسطه ي او ستم را بكش

وَدَمْدَمَ بِمَنْ نَصَبَ لَهُ وَاقْصِمَ رُءُوسَ الضَّلَالَةِ حَتَّى لَا تَدَعَ عَلَى الْأَرْضِ مِنْهُمْ دِيَارًا.
و دشمنان او را نابود کن و سران گمراهگران را بشکن تا این‌که هیچ‌کس از آنان را بر روی زمین رها نگذری.

منبع: اقبال الاعمال ج ۱ ص ۱۴۴